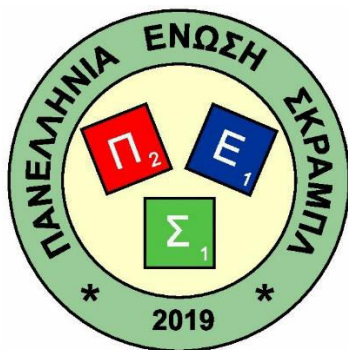

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΣΚΡΑΜΠΛ
Α.Μ. ΠΡΩΤ/ΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 10483
ΤΡΙΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ 12 – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Α.Φ.Μ. 997224100 – Δ.Ο.Υ. Ε΄ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 433 / 21.07.2022

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ «ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΕΞΙΚΟΥ» ΠΡΟΣ ΤΟ «ΤΜΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ» ΚΑΙ Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ – ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ Τ.Ε.Γ. (21/07/2022)

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 516

Στα αποδεκτά μας βοηθήματα λεξικογραφούνται και τα λήμματα «σέα» και «μέα». Στο ΛΚΝ αμφότερα σημαίνονται ως άκλιτα. Στο ΛΝΕΓ, το σέα δεν σημαίνεται ως άκλιτο, το δε μέα παραπέμπει στο σέα. Στο ΛΑΑ, το σέα δεν σημαίνεται ως άκλιτο, ενώ αντιθέτως το μέα σημαίνεται ως άκλιτο. Στο ΛΣΓ δεν υπάρχει καθόλου το μέα, ενώ στο σέα γράφει «μόνο ονομ. κ. αιτ. πληθ.». Όλα αυτά μπορείτε να τα παρατηρήσετε στην παρακάτω φωτ. 1.

ΛΚΝ

σέα τα [séa] Ο (άκλ.) : μόνο στην έκφραση **τα μέα*** και **τα - / τα - και τα μέα** (μου, σου, του κτλ.).

[ίσως υστλατ. φρ. mea 'τα δικά μου' *sea 'τα δικά του' (< λατ. sua, ουδ. πληθ. του suus, αναλ. προς το meus, σύγκρ. ρουμ. său 'δικός του' < υστλατ. *sea)]

μέα τα [méa] Ο (άκλ.) : μόνο στην έκφραση **τα - και τα σέα / τα σέα και τα -** (μου, σου, του κτλ.). τα πράγματά μου: *Μάζεψε τα - σου και τα σέα σου και φύγε.*

ΛΝΕΓ

σέα (τά) (λαϊκ.) τα πράγματα. όλα όσα ανήκουν (σε κάποιον): *μάζεψα τα ~ μου κι έφυγα* || «τα σέα μου, τα μέα μου και βουρ για το τσαρ-δί μου» (λαϊκ. τραγ.).

[ΕΓΥΜ. Πληθ. τού σέ(γ)ι < τουρκ. sey «πράγμα» ή απευθείας από τουρκ. esya «τα έπιπλά, τα πράγματα, οι αποσκευές» (με ευφωνική αντιμετάθεση). Αναλογικά προς τον τ. σέα πλάστηκε ο τ. μέα με τον χαρακτηριστικό φθόγγο τού α' προσώπου τής αντωνυμίας (μου) από φρ. τα σέα μου ▶ τα μέα μου. Λπίθανη η παραγωγή από μτγν. λατ. mea «τα δικά μου»].

μέα → τα σέα και τα μέα

mea culpa λατ. (προφέρεται μέα κυύλπα) ελλην. δικό μου λάθος· δικό μου το φταίξιμο· ωδάρση με την οποία παραδέχεται κανείς το λά-

ΛΑΑ

σέα σέ-α ουσ. (ουδ.) (τα): κυρ. στη ● ΦΡ.: **τα σέα και τα μέα (μου/σου/του)** (λαϊκό): ό,τι ανήκει σε κάποιον ή αποτελεί χαρακτηριστικό του: με όλα ~ ~ του.

μέα μέ-α ουσ. (ουδ.) (τα) {άκλ.}: μόνο στη ● ΦΡ.: **τα σέα και τα μέα (μου/σου/του)** βλ. σέα

ΛΣΓ

σέ|α (τα) Ο {μόνο ονομ. κ. αιτ. πληθ.} (λαϊκ.) τα πράγματα, όλα όσα ανήκουν (σε κάποιον): *μάζεψα τα ~ μου κι έφυγα.*

Θεωρείτε ότι στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ πρέπει να είναι αποδεκτή η γενική πληθυντικού ΣΕΩΝ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 517

Στα αποδεκτά μας βοηθήματα (ΛΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ, ΛΣΓ) υπάρχει ένα ρήμα που λεξικογραφείται μόνο στον αόριστο. Πρόκειται για το ρ. εδέησα / να δεήσω. Σε όλα τα λεξικά η οριστική αορίστου λημματογραφείται με άτονη συλλαβική αύξηση (φωτ. 1).

εδέησα [edéisa] Ρ απαρέμφ. δεήσει : α. (στο γ' εν. πρόσ.) εδέησε να, βρέθηκε τρόπος, έγινε δυνατό να γίνει κτ. που ο ομιλητής το επεδίωκε ή το ανέμενε με κάποια αδημονία από καιρό: *Επιτέλους, εδέησε να συναντηθούμε.* β. (συνήθ. ειρ.): *Περιμένω πότε θα δεήσεις να με ακούσεις, πότε θα δεχτείς ή πότε θα καταδεχτείς να με ακούσεις.*

[λόγ. < αρχ. ἐδέησα αόρ. του ρ. δέω]

εδέησα ρ. μετβ. βρήκα τρόπο (να κάνω κάτι που όφειλα / έπρεπε), κατάφερα επιτέλους: *εδέησε να μου επιστρέψει το βιβλίο που του είχα δανείσει πριν από έξι μήνες.*
[ΕΤΥΜ. Λόρ. τού αρχ. δέω, βλ. λ. δέομαι].

εδέησα [ἐδέησα] ε-δέ-η-σα ρ. (μτβ.) (δεήσει)
(προφ.-συνήθ. ειρων.): **κατάφερα, βρήκα επιτέλους τον χρόνο ή τον τρόπο να κάνω κάτι. Ακόμα δεν ~ε να απαντήσει στο μήνυμά μου. Πότε θα δεήσεις (= δεχτείς, καταδεχτείς) να έρθεις απ' τα μέρη μας; • βλ. δέομαι [< αρχ. δέω]**

εδέ|η|σα (ἐδέησα) Ρ {εδέησ-ες, -ε..., να/θα δεήσω} κατάφερα επιτέλους (να κάνω κάτι που έπρεπε): *εδέησε να μου επιστρέψει το βιβλίο που του είχα δανείσει ΣΥΝ. αξιώθηκα. ➡ δέομαι.*

Θεωρείτε ότι στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ πρέπει να είναι αποδεκτοί και οι αναύξητοι τύποι της οριστικής αορίστου (δηλαδή χωρίς την άτονη συλλαβική αύξηση) ΔΕΗΣΑ, ΔΕΗΣΕΣ, ΔΕΗΣΕ, ΔΕΗΣΑΜΕ, ΔΕΗΣΑΤΕ, ΔΕΗΣΑΝ(Ε) ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 518

Είχαμε εξετάσει στο ερώτημα Νο 104 τους κλιτικούς τύπους της προστακτικής του β' ενικού του παθητικού αορίστου βάλσου, ψάλσου, στάλσου, πιώσου, ψεύσου, πάρσου, σπάρσου, δάρσου, γδάρσου, τρώσου, σιχάσου, ειπώσου, φθάρσου, σύρσου, φείσου (ερώτημα Νο 104), τους οποίους απορρίψατε στο σύνολό τους.

Είχαμε επίσης εξετάσει στο ερώτημα Νο 492 την προστακτική του παθητικού αορίστου βγάλσου, την οποία επίσης απορρίψατε.

Σύμφωνα με πρόσφατη γνωμοδότηση του Ιδρύματος Τριανταφυλλίδη (αρ. πρωτ. 429 / 27.06.2022), καθίστανται εφεξής αποδεκτοί στο scrabble οι κλιτικοί τύποι της προστακτικής του παθητικού αορίστου σύρσου, ανασύρσου, αποσύρσου, διασύρσου, επισύρσου, παρασύρσου, συμπαρασύρσου, σούρσου, εγέρσου, ανεγέρσου, διεγέρσου, εξεγέρσου, συνεγέρσου.

Θα εξετάσουμε τώρα στο ερώτημα αυτό κάποιες ακόμη προστακτικές παθητικού αορίστου. Ως γνωστόν, στα αποδεκτά μας βοηθήματα λεξικογραφούνται πολλά ρήματα, στα οποία δεν τεκμαίρεται άμεσα (δηλαδή δεν καταγράφεται ρητώς) ο τύπος της προστακτικής παθητικού αορίστου. Ωστόσο, υπάρχουν κάποιες προστακτικές, όπως και τόσοι άλλοι σπάνιοι και «εν υπνώσει» τύποι της γλώσσας μας, που σε ορισμένες σπάνιες περιπτώσεις μπορεί να χρησιμοποιηθούν. Η σπανιότητά τους δεν οφείλεται στην «περίεργη» προστακτική που ξενίζει, ούτε έχει κάποιο γραμματικό – μορφολογικό πρόβλημα, αλλά στο γεγονός ότι ολόκληρη η παθητική φωνή ενός ρήματος μπορεί να είναι σπάνια στη χρήση, είτε στη σπανιότητα του πραγματολογικού της πεδίου όπως είναι ο αφηρημένος, ποιητικός, παιγνιώδης, μεταφορικός, αυτοαναφορικός κ.λπ. λόγος.

A. Τεκμαίρονται και είναι αποδεκτά τα σύρσου (σύρομαι κ. σέρνομαι, σύρθηκα), σούρσου (σούρνομαι, σούρθηκα), ανασύρσου (ανασύρομαι κ. ανασέρνομαι, ανασύρθηκα), αποσύρσου (αποσύρομαι, αποσύρθηκα), διασύρσου (διασύρομαι, διασύρθηκα), επισύρσου (επισύρομαι, επισύρθηκα), διασύρσου (διασύρομαι, διασύρθηκα), παρασύρσου (παρασύρομαι κ. παρασέρνομαι, παρασύρθηκα), συμπαρασύρσου (συμπαρασύρομαι, συμπαρασύρθηκα).

A1. Θεωρείτε αποδεκτό το φ(ε)ιδοσύρσου (φ(ε)ιδοσέρνομαι, φ(ε)ιδοσύρθηκα) ;

A2. Θεωρείτε αποδεκτό το χαμοσύρσου (χαμοσέρνομαι, χαμοσύρθηκα) ;

B. Τεκμαίρεται και είναι αποδεκτό το μωράνσου (μωραίνομαι, μωράνθηκα).

B1. Θεωρείτε αποδεκτό το απομωράνσου (απομωραίνομαι, απομωράνθηκα) ;

B2. Θεωρείτε αποδεκτό το ξεμωράσου (ξεμωραίνομαι, ξεμωράθηκα) ;

Γ. Τεκμαίρονται και είναι αποδεκτά τα νοιάσου (νοιάζομαι, νοιάστηκα, αλλά νοιάζει, ένοιαξε), γνοιάσου (γνοιάζομαι, γνοιάστηκα, αλλά γνοιάζει, έγνοιαξε).

Γ1. Θεωρείτε αποδεκτό το νοιάξου;

Γ2. Θεωρείτε αποδεκτό το γνοιάξου;

- Δ.** Θεωρείτε αποδεκτό το σκληράνσου (σκληραίνομαι, σκληράνθηκα) ;
- Ε.** Θεωρείτε αποδεκτό το βασκάνσου (βασκαίνομαι, βασκάνθηκα) ;
- Ζ.** Θεωρείτε αποδεκτό το ερυθράνσου (ερυθραίνομαι, ερυθράνθηκα) ;
- Η.** Θεωρείτε αποδεκτό το ισχνάνσου (ισχναίνομαι, ισχνάνθηκα) ;
- Θ.** Θεωρείτε αποδεκτό το ποικίλσου (ποικίλλομαι, ποικίλθηκα) ;
- Ι.** Θεωρείτε αποδεκτό το βρέσου (βρίσκομαι, βρέθηκα) ;
- Κ.** Θεωρείτε αποδεκτό το ντρέψου (ντρέπομαι, ντράπηκα) ;
- Λ.** Θεωρείτε αποδεκτό το άρσου (αίρομαι, άρθηκα κ. ήρθην) ;
- Μ.** Θεωρείτε αποδεκτό το εξάρσου (εξαίρομαι, εξάρθηκα κ. εξήρθην) ;
- Ν.** Θεωρείτε αποδεκτό το επάρσου (επαίρομαι, επήρθην) ;
- Ξ.** Θεωρείτε αποδεκτό το καθάρσου (καθαίρομαι, καθάρθηκα) ;
- Ο.** Θεωρείτε αποδεκτό το επαφέσου (επαφίεμαι, επαφέθηκα) ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Α1: ναι – Α2: ναι – Β1: ναι – Β2: όχι – Γ1: ναι – Γ2: ναι – Δ: ναι – Ε: όχι – Ζ: όχι – Η: όχι – Θ: όχι – Ι: όχι – Κ: όχι – Λ: ναι – Μ: ναι – Ν: όχι – Ξ: όχι – Ο: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 519

Στα ΑΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ το ρ. αντιφάσκω λημματογραφείται μόνο στο ενεστωτικό θέμα, δηλαδή χωρίς αόριστο (φωτ. 1).

αντιφάσκω [andifásko] Ρ (μόνο στο ενεστ. θ.) πρτ. αντέφασκα : υποστηρίζω κτ. που αναιρεί, που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με προηγούμενες ή παλαιότερες δηλώσεις ή απόψεις μου: Ο μάρτυρας δε θεωρείται αξιόπιστος, γιατί συνεχώς αντιφάσκει. Αντιφάσκεις όταν δέχεσαι ότι αποφάσεις ανεπηρέαστα, καταλογίζεις όμως την ευθύνη για την αποτυχία σου στους γονείς σου. (έκφρ.) φάσκει και αντιφάσκει, για κτ. που αναιρεί συνεχώς όσα έχει πει.

αντιφάσκω ρ. αμετέβ [μ̣τγν.] {εύχρ. κυρ. στον ενεστ. θ.} (λόγ.) υποπίπτω σε αντιφάσεις. διατυπώνω προτάσεις λογικά αλληλοαποκλειόμενες· όσα υποστηρίζει τώρα ο ύποπτος αντιφάσκουν προς όσα αρχικά κατέθεσε ΣΥΝ αντιβαίνω, αντιτίθεμαι, συγκρούομαι, προσκρούω· **ΦΡ φάσκω και σντιφάσκω** οδηγούμαι σε συνεχή λογικά σφάλματα. μιλώ αυτοαναιρούμενος. δεν έχει συνέπεια σε όσα λέει και συνεχώς φάσκει και αντιφάσκει.

αντιφάσκω [άντιφάσκω] α-ντι-φά-σκω ρ. (αμτβ.) {εύχρ. κυρ. στο ενεστ. θ., παρατ. αντέφασκε} (λόγ.): πέφτω σε αντιφάσεις, αναιρώ αυτά που έχω ήδη πει: ~εις με όσα έγγραψες προηγουμένως. Πβ. αυτοαναιρούμαι. • **ΦΡ: φάσκει και αντιφάσκει** βλ. φάσκω [< μτγν. άντιφάσκω]

Αντιθέτως, στο ΛΣΓ (Μπαμπ.) ο λεξικογράφος παραπέμπει τον αναγνώστη στα κλιτικά υποδείγματα Ρ7α (διδάσκω, διδάξα) και Ρ41α (σύνθετα του ρ. βάλλω με εσωτερική αύξηση: κατέβαλα). Ουδεμία αναφορά γίνεται στο ότι δεν υπάρχει αόριστος. Κατά συνέπεια, ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι υφίστανται και οι τύποι αντέφαξα, αντιφάξω, αντιφάξτε κλπ. (φωτ. 2).

α|ντι|φά|σκω (άντιφάσκω) Ρ7α, Ρ41α (λόγ.) λέω πράγματα αντιφατικά: φάσκω και αντιφάσκω.

Ρ7α διδάσκω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκω	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδασκε			διδάσκετε	
	ΜΤΧ.	διδάσκοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδασκα	δίδασκες	δίδασκε	διδάσκαμε	διδάσκατε	δίδασκαν / διδάσκανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκω	θα διδάσκεις	θα διδάσκει	θα διδάσκουμε	θα διδάσκετε	θα διδάσκουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάξω	θα διδάξεις	θα διδάξει	θα διδάξουμε	θα διδάξετε	θα διδάξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάξει	θα έχεις διδάξει	θα έχει διδάξει	θα έχουμε διδάξει	θα έχετε διδάξει	θα έχουν(ε) διδάξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδαξα	δίδαξες	δίδαξε	διδάξαμε	διδάξατε	δίδαξαν / διδάξανε
	ΥΠΟΤ.	διδάξω	διδάξεις	διδάξει	διδάξουμε	διδάξετε	διδάξουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδαξε			διδάξετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάξει	έχεις διδάξει	έχει διδάξει	έχουμε διδάξει	έχετε διδάξει	έχουν(ε) διδάξει
	ΜΤΧ.	έχοντας διδάξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάξει	είχες διδάξει	είχε διδάξει	είχαμε διδάξει	είχατε διδάξει	είχαν(ε) διδάξει

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι πρόκειται για λάθος εκ παραδρομής και ως εκ τούτου δεν έχει συμπεριλάβει τους ανωτέρω τύπους στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 520

Στα ΛΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ, στο ρ. απεύχομαι δίδεται ο αόριστος απευχήθηκα / απευχηθώ (φωτ. 1).

ευχομαι [éfxome] Ρ αόρ. ευχήθηκα, απαρέμφ. ευχθῆι : α.εκφράζω την ευχή, την επιθυμία να γίνει κτ.: ~ ο καινούριος χρόνος να είναι ειρηνικός. (Σου) - να ζήσεις και να ευτυχήσεις. Δε σου - να βρεθείς στη δική μου δύσκολη θέση, αντίθετα το απεύχομαι. - το κακό κάποιου, τον καταριέμαι. || απευθύνω σε κτ

απεύχομαι ρ. μετβ. ἀποθ. [αρχ.] {απευχήθηκα} εὐχομαι να μη συμβεῖ κάτι κακό ή δυσάρεστο. ~ την κλιμάκωση του πολέμου ΑΝΤ εὐχομαι. προσδοκῶ ☛ ΣΧΟΛΙΟ λ. αποθετικός

απεύχομαι [ἀπεύχομαι] α-πεύ-χο-μαι ρ. (μτβ.)
 {συνήθ. στο ενεστ. θ. | σπάν. απευχ-ήθηκε}

Αντιθέτως, στο ΛΣΓ (Μπαμπ.) ο λεξικογράφος παραπέμπει τον αναγνώστη στο κλιτικό υπόδειγμα Ρ7α (διδάσκομαι, διδάχ(θ)ηκα, διδαγμένος). Όπως σε πλείστες άλλες περιπτώσεις στο λεξικό αυτό, έτσι και στο ρ. αυτό θα έπρεπε να δίδεται επιτούτου ο αόριστος (απευχήθηκα). Αυτό όμως δεν συμβαίνει, οπότε ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι υφίστανται και οι τύποι απεύχ(θ)ηκα, απευχ(θ)ώ, απε(υ)γμένος (φωτ. 2).

α|πεύ|χο|μαι (ἀπεύχομαι) Ρ7β εύχομαι να μη συμβεί κάτι κακό **ΑΝΤ.** εύχομαι.

Ρ7β διδάσκομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκομαι	διδάσκεσαι	διδάσκεται	διδασκόμαστε	διδάσκεστε / διδασκόσαστε	διδάσκονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			διδάσκεστε	
	ΜΤΧ.	διδασκόμενος, διδασκόμενη (λόγ. -ομένη), διδασκόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	διδασκώμουν(α)	διδασκώσουν(α)	διδασκώταν(ε)	διδασκώμαστε / διδασκώμασταν	διδασκώσαστε / διδασκώσασταν	διδάσκονταν / διδασκόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκομαι	θα διδάσκεσαι	θα διδάσκεται	θα διδασκόμαστε	θα διδάσκεστε	θα διδάσκονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδαχ(θ)ώ	θα διδαχ(θ)είς	θα διδαχ(θ)εί	θα διδαχ(θ)ούμε	θα διδαχ(θ)είτε	θα διδαχ(θ)ούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδαχ(θ)εί	θα έχεις διδαχ(θ)εί	θα έχει διδαχ(θ)εί	θα έχουμε διδαχ(θ)εί	θα έχετε διδαχ(θ)εί	θα έχουν(ε) διδαχ(θ)εί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	διδάχ(θ)ηκα	διδάχ(θ)ηκες	διδάχ(θ)ηκε	διδάχ(θ)ήκαμε	διδάχ(θ)ήκατε	διδάχ(θ)ηκαν / διδαχτήκανε
	ΥΠΟΤ.	διδαχ(θ)ώ	διδαχ(θ)είς	διδαχ(θ)εί	διδαχ(θ)ούμε	διδαχ(θ)είτε	διδαχ(θ)ούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διδάξου			διδαχ(θ)είτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδαχ(θ)εί	έχεις διδαχ(θ)εί	έχει διδαχ(θ)εί	έχουμε διδαχ(θ)εί	έχετε διδαχ(θ)εί	έχουν(ε) διδαχ(θ)εί
	ΜΤΧ.	διδαγμένος, διδαγμένη, διδαγμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδαχ(θ)εί	είχες διδαχ(θ)εί	είχε διδαχ(θ)εί	είχαμε διδαχ(θ)εί	είχατε διδαχ(θ)εί	είχαν(ε) διδαχ(θ)εί

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι πρόκειται για λάθος εκ παραδρομής και ως εκ τούτου δεν έχει συμπεριλάβει τους ανωτέρω τύπους στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 521

Στα ΛΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ το αμετάβατο ρ. κατασκηνώνω ληματογραφείται μόνο στην ενεργητική φωνή (φωτ. 1).

κατασκηνώνω [kataskínōno] P1a : στήνω σκηνή για προσωρινή συνήθ. εγκατάσταση: Οι ορειβάτες κατασκήνωσαν στους πρόποδες του βουνού. Τσιγγάνοι έχουν κατασκηνώσει έξω από την πόλη. [λόγ. < αρχ. κατασκη(ν)ῶ -ώνω]

κατασκηνώνω ρ. αμετβ. [αρχ.] {κατασκήνω-σα, -μένος} **1.** στήνω τη σκηνή μου και μένω (προσωρινά) μέσα σε αυτή: κατασκηνώσαμε κοντά στη θάλασσα ΣΥΝ. κάνω κάμπινγκ **2.** (μτφ.) εγκαθίσταμαι για πολύ (κάπου), παραμένω κάπου περισσότερο χρόνο από όσο πρέπει: οι συγγενείς σου κατασκήνωσαν στο σπίτι μας και δεν λένε να φύγουν! || ΑΘΛ. ο παίκτης κατασκήνωσε στην αντίπαλη περιοχή και σφυρίχτηκε οφσάιντ ΣΥΝ. σταθμεύω.

κατασκηνώνω κα-τα-σκη-νώ-νω ρ. (αμτβ.)

{κατασκήνω-σε, κατασκηνώ-σει, -μένος, κατασκηνών-οντας} **1.** στήνω σκηνή για προσωρινή διαμονή: ~σαν δίπλα στο ποτάμι/στο βουνό/στην παραλία (= έκαναν κάμπινγκ). || Διαδηλωτές ~σαν έξω από το υπουργείο (: για να διαμαρτυρηθούν). **2.** (μτφ.-ειρων.) παραμένω κάπου για μεγάλο χρονικό διάστημα: Έχει ~σει στο σπίτι μας και δεν λέει να φύγει. Πβ. θρονιάζ-, καλοκάθ-, στρογγυλοκάθ-, στρών-ομαι. [< αρχ. κατασκηνώ, γαλλ. camper]

Αντιθέτως, στο ΛΣΓ (Μπαμπ.) ο λεξικογράφος παραπέμπει τον αναγνώστη στο κλιτικό υπόδειγμα P12 (ντύνω, ντύνομαι). Θα έπρεπε να γράφει P12a και όχι P12. Κατά συνέπεια, ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι υφίστανται και οι τύποι κατασκηνώνομαι, κατασκηωνόμουν, κατασκηνώθηκα, κατασκηνωθώ, κατασκηνώσου (φωτ. 2).

κα|τα|σκη|νώ|νω P12 **1** στήνω τη σκηνή μου κα
 μένω μέσα: - κοντά στη θάλασσα **2** (μτφ.) παραμένω

P12α ντώνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντώνω	ντώνεις	ντώνει	ντώνουμε	ντώνετε	ντώνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντώνε			ντώνετε	
	ΜΤΧ.	ντώνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έντωνα	έντυνες	έντυνε	ντώναμε	ντώνατε	έντωναν / ντώνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντώνω	θα ντώνεις	θα ντώνει	θα ντώνουμε	θα ντώνετε	θα ντώνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύσω	θα ντύσεις	θα ντύσει	θα ντύσουμε	θα ντύσετε	θα ντύσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ντύσει	θα έχεις ντύσει	θα έχει ντύσει	θα έχουμε ντύσει	θα έχετε ντύσει	θα έχουν(ε) ντύσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έντυσα	έντυσες	έντυσε	ντύσαμε	ντύσατε	έντυσαν / ντύσανε
	ΥΠΟΤ.	ντύσω	ντύσεις	ντύσει	ντύσουμε	ντύσετε	ντύσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντύσε			ντύστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ντύσει	έχεις ντύσει	έχει ντύσει	έχουμε ντύσει	έχετε ντύσει	έχουν(ε) ντύσει
	ΜΤΧ.	έκοντας ντύσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ντύσει	είχεις ντύσει	είχε ντύσει	είχαμε ντύσει	είχατε ντύσει	είχαν(ε) ντύσει

P12β ντόνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντόνομαι	ντόνεσαι	ντόνεται	ντόνομαστε	ντόνεστε / ντόνόσαστε	ντόνονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			ντόνεστε	
	ΜΤΧ.	-					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ντόνομουν(α)	ντόνόσουν(α)	ντόνεται(ε)	ντόνομαστε / ντόνόμασταν	ντόνόσατε / ντόνόσασταν	ντόνονταν / ντόνόπαυαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντόνομαι	θα ντόνεσαι	θα ντόνεται	θα ντόνομαστε	θα ντόνεστε	θα ντόνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντυθώ	θα ντυθείς	θα ντυθεί	θα ντυθούμε	θα ντυθείτε	θα ντυθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ντυθεί	θα έχεις ντυθεί	θα έχει ντυθεί	θα έχουμε ντυθεί	θα έχετε ντυθεί	θα έχουν(ε) ντυθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ντύθηκα	ντύθηκες	ντύθηκε	ντυθήκαμε	ντυθήκατε	ντύθηκαν / ντυθήκανε
	ΥΠΟΤ.	ντυθώ	ντυθείς	ντυθεί	ντυθούμε	ντυθείτε	ντυθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντύσου			ντυθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ντυθεί	έχεις ντυθεί	έχει ντυθεί	έχουμε ντυθεί	έχετε ντυθεί	έχουν(ε) ντυθεί
	ΜΤΧ.	ντυμένος, ντυμένη, ντυμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ντυθεί	είχεις ντυθεί	είχε ντυθεί	είχαμε ντυθεί	είχατε ντυθεί	είχαν(ε) ντυθεί

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι πρόκειται για λάθος εκ παραδρομής και ως εκ τούτου δεν έχει συμπεριλάβει τους ανωτέρω τύπους στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 522

Στα ΛΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ το αμετάβατο ρ. κατασταλάζω λημματογραφείται μόνο στην ενεργητική φωνή (φωτ. 1).

κατασταλάζω [katalastázo] P2.2α μππ. κατασταλαγμένος : 1. για ουσίες διαλυμένες σε υγρό που σιγά σιγά, συνήθ. σταγόνα σταγόνα, κατεβαίνουν και επικάθονται στον πυθμένα· κατακάθομαι: Η λάσπη από τα νερά του Νείλου κατασταλάζει στην πεδιάδα. Ο καφές κατασταλάζει στο φίλτρο. || (μτφ.): Στην ψυχή

κατασταλάζω ρ. αμετβ. | μεσν. | (καταστάλα-ξα, -γμένος) 1. (για υλικά σώματα) σχηματίζω ίζημα ΣΥΝ. κατακάθομαι. κατακαθίζω 2. (μτφ.) καταλήγω κάπου ύστερα από μια σειρά διεργασιών. σχηματί-

κατασταλάζω κα-τα-στα-λά-ζω ρ. (αμτβ.) {καταστάλα-ξα, κατασταλά-ξει, -γμένος, κατασταλάζ-οντας} (λόγ.): (μτφ.) οδηγούμαι σε οριστική απόφαση, καταλήγω: Δεν έχει ακόμα ~ξει πού θα

Αντιθέτως, στο ΛΣΓ (Μπαμπ.) ο λεξικογράφος παραπέμπει τον αναγνώστη στο κλιτικό υπόδειγμα Ρ10 (ταράζω, ταράζομαι). Θα έπρεπε να γράφει Ρ10α και όχι Ρ10. Κατά συνέπεια, ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι υφίστανται και οι τύποι κατασταλάζομαι, κατασταλαζόμενος, κατασταλαζόμουν, κατασταλάχ(θ)ηκα, κατασταλαχ(θ)ώ, κατασταλάξου (φωτ. 2).

κατασταλάζω P10 {κ. κατασταλαγμένος} **1** (για υλικά σώματα) κατακάθομαι, κατακαθίζω **2** (μτφ.) καταλήγω οριστικά σε κάτι: έχω κατασταλάξει σε συμπεράσματα || (κυρ. ως μτχ. **κατασταλαγμένος** M7) – σκέψη || – νέος (που δεν αμφιταλαντεύεται στις ιδέες του). — **καταστάλαγμα** O48.

P10α ταράζω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ταράζω	ταράξεις	ταράζει	ταράζουμε	ταράζετε	ταράζουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τάραζε			ταράζετε	
	ΜΤΧ.	ταράζοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	τάραξα	τάραξες	τάραξε	τάραξαμε	τάραξατε	τάραξαν / ταράζουνε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ταράζω	θα ταράξεις	θα ταράξει	θα ταράζουμε	θα ταράζετε	θα ταράζουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ταράξω	θα ταράξεις	θα ταράξει	θα ταράξουμε	θα ταράξετε	θα ταράξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ταράξει	θα έξεις ταράξει	θα έχει ταράξει	θα έχουμε ταράξει	θα έχετε ταράξει	θα έχουν(ε) ταράξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	τάραξα	τάραξης	τάραξε	τάραξαμε	τάραξατε	τάραξαν / ταράζουνε
	ΥΠΟΤ.	ταράζω	ταράξεις	ταράξει	ταράζουμε	ταράζετε	ταράζουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τάραζε			ταράξετε / ταράντε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ταράξει	έχεις ταράξει	έχει ταράξει	έχουμε ταράξει	έχετε ταράξει	έχουν(ε) ταράξει
	ΜΤΧ.	έχοντας ταράξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ταράξει	είχες ταράξει	είχε ταράξει	είχαμε ταράξει	είχατε ταράξει	είχαν(ε) ταράξει

P10β ταραζομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ταραζομαι	ταραζοσαι	ταραζεται	ταραζομαστε	ταραζετε / ταραζοσαστε	ταραζονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			ταραζετε	
	ΜΤΧ.	(λόγ. ταρασόμενος, ταρασόμενη, ταρασόμενα)					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ταραζομουν(α)	ταραζοσουν(α)	ταραζόταν(ε)	ταραζόμαστε / ταραζοσασταν	ταραζόσαστε / ταραζοσασταν	ταραζόνταν / ταραζόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ταραζομαι	θα ταραζοσαι	θα ταραζόται	θα ταραζομαστε	θα ταραζόσαστε	θα ταραζονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ταρακτι(θ)ώ	θα ταρακτι(θ)είς	θα ταρακτι(θ)εί	θα ταρακτι(θ)ούμε	θα ταρακτι(θ)είτε	θα ταρακτι(θ)ούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ταρακτι(θ)εί	θα έξεις ταρακτι(θ)εί	θα έχει ταρακτι(θ)εί	θα έχουμε ταρακτι(θ)εί	θα έχετε ταρακτι(θ)εί	θα έχουν(ε) ταρακτι(θ)εί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ταράκτι(θ)ηκα	ταράκτι(θ)ηκας	ταράκτι(θ)ηκε	ταρακτι(θ)ήκαμε	ταρακτι(θ)ήκατε	ταράκτι(θ)ηκαν / ταρακτι(θ)ηκανε
	ΥΠΟΤ.	ταρακτι(θ)ώ	ταρακτι(θ)είς	ταρακτι(θ)εί	ταρακτι(θ)ούμε	ταρακτι(θ)είτε	ταρακτι(θ)ούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ταράξου			ταρακτι(θ)είτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ταρακτι(θ)εί	έχεις ταρακτι(θ)εί	έχει ταρακτι(θ)εί	έχουμε ταρακτι(θ)εί	έχετε ταρακτι(θ)εί	έχουν(ε) ταρακτι(θ)εί
	ΜΤΧ.	ταραγιμένος, ταραγιμένη, ταραγιμένα					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ταρακτι(θ)εί	είχες ταρακτι(θ)εί	είχε ταρακτι(θ)εί	είχαμε ταρακτι(θ)εί	είχατε ταρακτι(θ)εί	είχαν(ε) ταρακτι(θ)εί

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι πρόκειται για λάθος εκ παραδρομής και ως εκ τούτου δεν έχει συμπεριλάβει τους ανωτέρω τύπους στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 523

Στα ΛΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ το ρ. μοσχ(κ)οβολώ λημματογραφείται μόνο στην ενεργητική φωνή (φωτ. 1).

μοσχοβολώ [moskonoló] & -άω P10.1α : αναδίδω πολύ έντονη και ευχάριστη μυρωδιά· μοσχομυρίζω: Μοσχοβολούν τα λουλούδια στον κήπο. Μοσχοβολάει το λιβάνι / το ψητό. || Τι άρωμα φοράς και μοσχοβολάς τόσο ωραία;

μοσκοβολώ [moskonoló] & -άω P10.1α : (προφ.) μοσχοβολώ.

μόσχοβολώ (κ. -άω) κ. (λαϊκ.) **μοσκοβολώ** ρ. μετβ. κ. αμετβ. {μοσχοβολάς... | μοσχοβόλ-ησα, -ισμένος} (καθημ.) αναδίδω ευχάριστη μυρωδιά, αποπνέω άρωμα: *το γιασεμί μοσχοβολούσε στον νυχτερινό*

μόσχοβολώ [μόσχοβολῶ] μο-σχο-βο-λώ ρ. (μτβ. κ. αμτβ.) {μοσχοβολ-ά κ. -άει ... | μοσχοβόλ-ησε, (λογот.) -ισμένος, -ώντας} & μοσχοβολάω & μοσκοβολώ (προφ.): μυρίζω πολύ όμορφα: Το

Αντιθέτως, στο ΛΣΓ (Μπαμπ.) ο λεξικογράφος παραπέμπει τον αναγνώστη στο κλιτικό υπόδειγμα Ρ24 (αγαπώ, αγαπιέμαι). Θα έπρεπε να γράφει Ρ24α και όχι Ρ24. Κατά συνέπεια, ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι υφίστανται και οι τύποι μοσχ(κ)οβολιέμαι, μοσχ(κ)οβολιόμουν, μοσχ(κ)οβολήθηκα, μοσχ(κ)οβοληθώ, μοσχ(κ)βολήσου, μοσχ(κ)βολημένος (φωτ. 2).

μο|σχο|βο|λώ (μοσχοβολῶ) (κ. -άω) κ. (λαϊκ.) **μοσκο-
βολώ** P24 {μοσχοβολισμένος} ευωδιάζω: το πλυμένο
ρούχο μοσχοβολά. — **μοσχοβόλημα** κ. (λαϊκ.) **μο-
σκοβόλημα** O48. ➡ βάλλω, μόσχος!.

P24a αγαπάω / -ώ							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	αγαπῶ / αγαπάω	αγαπάς	αγαπά / αγαπάει	αγαπάμε / αγαπούμε	αγαπάτε	αγαπούν / αγαπάν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		αγάπα / αγάπαγε			αγαπάτε	
	ΜΤΧ.	αγαπώντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	αγαπούσα / αγάπαγα	αγαπούσες / αγάπαγες	αγαπούσε / αγάπαγε	αγαπούσαμε / αγαπάγαμε	αγαπούσατε / αγάπαγατε	αγαπούσαν(ε) / αγάπαγαν / αγαπάγανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα αγαπῶ / αγαπάω	θα αγαπάς	θα αγαπά / αγαπάει	θα αγαπάμε / αγαπούμε	θα αγαπάτε	θα αγαπούν / αγαπάν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα αγαπήσω	θα αγαπήσεις	θα αγαπήσει	θα αγαπήσουμε	θα αγαπήσετε	θα αγαπήσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω αγαπήσει	θα έχεις αγαπήσει	θα έχει αγαπήσει	θα έχουμε αγαπήσει	θα έχετε αγαπήσει	θα έχουν(ε) αγαπήσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	αγάπησα	αγάπησες	αγάπησε	αγαπήσαμε	αγαπήσατε	αγάπησαν / αγαπήσανε
	ΥΠΟΤ.	αγαπήσω	αγαπήσεις	αγαπήσει	αγαπήσουμε	αγαπήσετε	αγαπήσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		αγάπησε			αγαπήστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω αγαπήσει	έχεις αγαπήσει	έχει αγαπήσει	έχουμε αγαπήσει	έχετε αγαπήσει	έχουν(ε) αγαπήσει
	ΜΤΧ.	έχοντας αγαπήσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα αγαπήσει	είκες αγαπήσει	είκε αγαπήσει	είκαμε αγαπήσει	είκατε αγαπήσει	είκαν(ε) αγαπήσει

P24β αγαπιέμαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	αγαπιέμαι	αγαπιέσαι	αγαπιέται	αγαπιόμαστε	αγαπιέστε / αγαπιόσαστε	αγαπιούνται / αγαπώνται
	ΠΡΟΣΤ.		-			αγαπιέστε	
	ΜΤΧ.	-					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	αγαπιόμουν(α)	αγαπιόσουν(α)	αγαπιόταν(ε)	αγαπιόμαστε / αγαπιόμασταν	αγαπιόσατε / αγαπιόσασταν	αγαπιόνταν / αγαπιόντουσαν / αγαπιούνταν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα αγαπιέμαι	θα αγαπιέσαι	θα αγαπιέται	θα αγαπιόμαστε	θα αγαπιέστε / αγαπιόσαστε	θα αγαπιούνται / αγαπώνται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα αγαπηθώ	θα αγαπηθείς	θα αγαπηθεί	θα αγαπηθούμε	θα αγαπηθείτε	θα αγαπηθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω αγαπηθεί	θα έχεις αγαπηθεί	θα έχει αγαπηθεί	θα έχουμε αγαπηθεί	θα έχετε αγαπηθεί	θα έχουν(ε) αγαπηθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	αγαπήθηκα	αγαπήθηκες	αγαπήθηκε	αγαπήθήκαμε	αγαπήθήκατε	αγαπήθηκαν / αγαπήθηκανε
	ΥΠΟΤ.	αγαπηθώ	αγαπηθείς	αγαπηθεί	αγαπηθούμε	αγαπηθείτε	αγαπηθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		αγαπήσου			αγαπηθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω αγαπηθεί	έχεις αγαπηθεί	έχει αγαπηθεί	έχουμε αγαπηθεί	έχετε αγαπηθεί	έχουν(ε) αγαπηθεί
	ΜΤΧ.	αγαπημένος, αγαπημένη, αγαπημένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα αγαπηθεί	είκες αγαπηθεί	είκε αγαπηθεί	είκαμε αγαπηθεί	είκατε αγαπηθεί	είκαν(ε) αγαπηθεί

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι πρόκειται για λάθος εκ παραδρομής και ως εκ τούτου δεν έχει συμπεριλάβει τους ανωτέρω τύπους στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 524

Στα αποδεκτά μας βοηθήματα λεξικογραφούνται περίπου 80 ρήματα ξενικής προέλευσης με κατάληξη -άρω (-άρομαι), λ.χ. λιμάρω, πικάρω, σοκάρω, φιξάρω κ.ά. Δεδομένου του ότι στη «Σύγχρονη Σχολική Γραμματική για όλους» του Γ. Μπαμπινιώτη ουδεμία αναφορά γίνεται στην κλίση αυτών των ρημάτων, βασιζόμαστε υποχρεωτικά στα κλιτικά υποδείγματα του ΛΚΝ και του ΛΣΓ.

Στο ΛΚΝ όλα αυτά τα ρ. συνοδεύονται από την ένδειξη Ρ6 (για όσα έχουν και ενεργητική και παθητική φωνή) ή Ρ6α (για όσα έχουν μόνο ενεργητική φωνή) ή Ρ6β (για όσα έχουν μόνο παθητική φωνή, π.χ. κοκετάρομαι). Επειδή στο ερώτημα αυτό θα μας απασχολήσει μόνον η ενεργητική φωνή, μπορείτε να δείτε το κλιτικό υπόδειγμα Ρ6α στην παρακάτω φωτ. 1.

Ρ6α Ενεργητική φωνή							
ενεστ.	οριστ. / υποτ.	τρατάρω	τρατάρεις	τρατάρει	τρατάρο(υ)με	τρατάρετε	τρατάρουν
	προστ.		τράταρε			τρατάρετε	
	μτχ.	τρατάροντας					
πρτ.	οριστ.	τράταρα	τράταρες	τράταρε	τρατάραμε	τρατάρατε	τράταραν
		τρατάριζα	τρατάριζες	τρατάριζε	τραταρίζαμε	τραταρίζατε	τρατάριζαν
αόρ.	οριστ.	τράταρα	τράταρες	τράταρε	τρατάραμε	τρατάρατε	τράταραν
		τρατάρισα	τρατάρισες	τρατάρισε	τραταρίσαμε	τραταρίσατε	τρατάρισαν
	υποτ.	τρατάρω	τρατάρεις	τρατάρει	τρατάρο(υ)με	τρατάρετε	τρατάρουν
	προστ.		τράταρε, τρατάρισε			τρατάρετε	

Στο ΛΣΓ σχεδόν όλα αυτά τα ρ. (υπάρχει μόνο μία «εξαίρεση»...) συνοδεύονται από την ένδειξη Ρ22 (για όσα έχουν και ενεργητική και παθητική φωνή) ή Ρ22α (για όσα έχουν μόνο ενεργητική φωνή) ή Ρ22β (για όσα έχουν μόνο παθητική φωνή). Επειδή στο ερώτημα αυτό θα μας απασχολήσει μόνον η ενεργητική φωνή, μπορείτε να δείτε το κλιτικό υπόδειγμα Ρ22α στην παρακάτω φωτ. 2.

Ρ22α τσεκάρω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	τσεκάρω	τσεκάρεις	τσεκάρει	τσεκάρουμε	τσεκάρετε	τσεκάρουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τσεκάρει			τσεκάρει	
	ΜΤΧ.	τσεκάροντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	τσεκάρω / τσεκάρει	τσεκάρεις / τσεκάρει	τσεκάρει / τσεκάρει	τσεκάρουμε / τσεκάρει	τσεκάρει / τσεκάρει	τσεκάρει / τσεκάρει
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τσεκάρω	θα τσεκάρεις	θα τσεκάρει	θα τσεκάρουμε	θα τσεκάρει	θα τσεκάρουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τσεκάρω	θα τσεκάρεις	θα τσεκάρει	θα τσεκάρουμε	θα τσεκάρει	θα τσεκάρουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω τσεκάρει	θα έχεις τσεκάρει	θα έχει τσεκάρει	θα έχουμε τσεκάρει	θα έχετε τσεκάρει	θα έχουν(ε) τσεκάρει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	τσεκάρω / τσεκάρει	τσεκάρεις / τσεκάρει	τσεκάρει / τσεκάρει	τσεκάρουμε	τσεκάρει	τσεκάρει / τσεκάρει
	ΥΠΟΤ.	τσεκάρω	τσεκάρεις	τσεκάρει	τσεκάρουμε	τσεκάρει	τσεκάρουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τσεκάρει / τσεκάρει			τσεκάρει	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω τσεκάρει	έχεις τσεκάρει	έχει τσεκάρει	έχουμε τσεκάρει	έχετε τσεκάρει	έχουν(ε) τσεκάρει
	ΜΤΧ.	έχοντας τσεκάρει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα τσεκάρει	είχες τσεκάρει	είχε τσεκάρει	είχαμε τσεκάρει	είχατε τσεκάρει	είχαν(ε) τσεκάρει

Όπως ίσως θα έχετε παρατηρήσει στις φωτ. 1 και φωτ. 2, στην υποτακτική αορίστου (να τρατάρω, -εις κλπ., να τσεκάρω, -εις κλπ.) δεν υφίστανται τύποι να τραταρίσω, τραταρίσεις κλπ., να τσεκαρίσω, τσεκαρίσεις κλπ.

Στα ΛΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ το ρ. μπιζάρω κλίνεται ομαλά, σύμφωνα με όσα είδαμε παραπάνω (φωτ. 3).

μπιζάρω [bizáro] Ρ6α : (για θεατή σε θέαμα και ιδ. ακροατή σε συναυλία) ζητώ με φωνές, χειροκροτήματα κτλ. από τον καλλιτέχνη να επανεμφανιστεί στη σκηνή, συνήθ. για να ερμηνεύσει κτ. εκτός προγράμματος.

μπιζάρω ρ. μετβ. {μπιζάρισα} (λαϊκ.) (για το κοινό παράστασης) καλώ ξανά στη σκηνή τους ερμηνευτές-εκτελεστές μιας παράστασης ή συναυλίας με παρατεταμένες επευφημίες ή χειροκροτήματα. κυρ. για να ερμηνεύσουν ακόμα κάτι εκτός τού επίσημου προγράμματος: στην πρεμιέρα όρθιο όλο το θέατρο τον μπιζάρισε εφτά φορές! — **μπιζάρισμα** (το).
|ΕΓΥΜ. < ιταλ. bissare < λατ. bis «δισ»|.

μπιζάρω μπι-ζά-ρω ρ. (μτβ.) {μπιζάρισε· κυρ. στον ενεστ.} (προφ.): (για κοινό) φωνάζω, ζητώντας από καλλιτέχνη να εμφανιστεί πάλι στη σκηνή μετά το τέλος της παράστασης. [< ιταλ. bissare, γαλλ. bisser]

Αντιθέτως, στο ΛΣΓ (Μπαμπ.) εμφανίζεται η «εξαίρεση» που λέγαμε. Στο λεξικό αυτό, το ρ. μπιζάρω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ11α, δηλαδή ζυγίζω, ζύγισα, να / θα ζυγίσω (φωτ. 4).

μπιζάρω P11a {μπιζάρισα} (λαϊκ.) (για το κοινό παράστασης) καλώ ξανά στη σκηνή με επευφημίες καλλιτέχνη, κυρ. για να ερμηνεύσει ακόμη κάτι, εκτός του επίσημου προγράμματος. — **μπιζάρισμα** O48.

P11a ζυγίζω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ζυγίζω	ζυγίζεις	ζυγίζει	ζυγίζουμε	ζυγίζετε	ζυγίζουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ζύγιζε			ζυγίζετε	
	ΜΤΧ.	ζυγίζοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ζύγιζα	ζύγιζες	ζύγιζε	ζυγίζαμε	ζυγίζατε	ζύγιζαν / ζυγίζανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ζυγίζω	θα ζυγίζεις	θα ζυγίζει	θα ζυγίζουμε	θα ζυγίζετε	θα ζυγίζουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ζυγίσω	θα ζυγίσαις	θα ζυγίσει	θα ζυγίσουμε	θα ζυγίσετε	θα ζυγίσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ζυγίσει	θα έχεις ζυγίσει	θα έχει ζυγίσει	θα έχουμε ζυγίσει	θα έχετε ζυγίσει	θα έχουν(ε) ζυγίσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ζύγισα	ζύγισες	ζύγισε	ζυγίσαμε	ζυγίσατε	ζύγισαν / ζυγίσανε
	ΥΠΟΤ.	ζυγίσω	ζυγίσαις	ζυγίσει	ζυγίσουμε	ζυγίσετε	ζυγίσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ζύγισε			ζυγίστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ζυγίσει	έχεις ζυγίσει	έχει ζυγίσει	έχουμε ζυγίσει	έχετε ζυγίσει	έχουν(ε) ζυγίσει
	ΜΤΧ.	έχοντας ζυγίσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ζυγίσει	είχες ζυγίσει	είχε ζυγίσει	είχαμε ζυγίσει	είχατε ζυγίσει	είχαν(ε) ζυγίσει

Κατά συνέπεια, ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι υφίστανται και οι τύποι μπιζαρίσω, μπιζαρίσεις κλπ.

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι πρόκειται για λάθος εκ παραδρομής και ως εκ τούτου δεν έχει συμπεριλάβει τους ανωτέρω τύπους στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 525

Στα ΛΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ το ρ. ξανανιώνω ληματογραφείται μόνο στην ενεργητική φωνή (φωτ. 1).

ξανανιώνω [ksanaíono] P1a μπ. ξανανιωμένος : για σωματική ή ψυχική ανανέωση: Ξανάνιωσε μετά το γάμο της. Η αλλαγή αυτή μ' έκανε να ξανανιώσω. [μσν. εξανανεώνω με αποβ. του αρχικού άτ. φων. και συνίζ. για αποφυγή της χασμ. < ελνστ. έξανανε(ώ) -ώνω]

ξανανιώνω ρ. αμετβ. {ξανάνιω-σα, -μένος} **1.** νιώθω πάλι νέος, αισθάνομαι ακμαίος ΣΥΝ. αναζωογονούμαι **2.** ανανεώνομαι ηθικά, ψυχικά, πνευματικά. -- **ξανάνιωμα** (το).

[HTYM. μεσν. < ξανανεώνω < μτγν. έξανανεοῦμαι. ίδια σημ., < έξ- + ανανεοῦμαι (βλ. κ. ανανεώνω)].

ξανανιώνώ ξα-να-νιώ-νω ρ. (μτβ. κ. αμτβ.) {ξανάνιω-σα, -σει, -μένος, ξανανιών-οντας}: αναζωογονούμαι, ανανεώνομαι: Η μουσική τον ~ει. || Παντρεύτηκε και ~σε (πβ. ξανα-γεννιέμαι, -ζωντανεύω). [< μεσν. ξανανιώνω]

Αντιθέτως, στο ΛΣΓ (Μπαμπ.) ο λεξικογράφος παραπέμπει τον αναγνώστη στο κλιτικό υπόδειγμα P12 (ντύνω, ντύνομαι). Θα έπρεπε να γράφει P12a και όχι P12. Κατά συνέπεια, ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι υφίστανται και οι τύποι ξανανιώνομαι, ξανανιώνόμουν, ξανανιώθηκα, ξανανιωθώ, ξανανιώσου (φωτ. 2).

ΞΑ|ΝΑ|ΝΙΩ|ΝΩ P12 {κ. ξανανιωμένος} νιώθω πάλι νέος,
ανανεώνομαι. — **ΞΑΝΑΝΙΩΜΑ** O48.

P12α ντώνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντώνω	ντώνεις	ντώνει	ντώνουμε	ντώνετε	ντώνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντώνε			ντώνετε	
	ΜΤΧ.	ντώνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έντυνα	έντυνες	έντυνε	ντώναμε	ντώνατε	έντυναν / ντώνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντώνω	θα ντώνεις	θα ντώνει	θα ντώνουμε	θα ντώνετε	θα ντώνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύσω	θα ντύσεις	θα ντύσει	θα ντύσουμε	θα ντύσετε	θα ντύσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ντύσει	θα έχεις ντύσει	θα έχει ντύσει	θα έχουμε ντύσει	θα έχετε ντύσει	θα έχουν(ε) ντύσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έντυσα	έντυσες	έντυσε	ντύσαμε	ντύσατε	έντυσαν / ντύσανε
	ΥΠΟΤ.	ντύσω	ντύσεις	ντύσει	ντύσουμε	ντύσετε	ντύσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντύσε			ντύστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ντύσει	έχεις ντύσει	έχει ντύσει	έχουμε ντύσει	έχετε ντύσει	έχουν(ε) ντύσει
	ΜΤΧ.	έκοντας ντύσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ντύσει	είκες ντύσει	είχε ντύσει	είχαμε ντύσει	είκατε ντύσει	είκαν(ε) ντύσει

P12β ντύνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντύνομαι	ντύνεσαι	ντύνεται	ντυνόμαστε	ντύνεστε / ντυνόσαστε	ντύνονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			ντύνεστε	
	ΜΤΧ.	-					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ντυνόμουν(α)	ντυνόσουν(α)	ντυνόταν(ε)	ντυνόμαστε / ντυνόμασταν	ντυνόσαστε / ντυνόσασταν	ντύθηκαν / ντυνόχτησαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύνομαι	θα ντύνεσαι	θα ντύνεται	θα ντυνόμαστε	θα ντύνεστε	θα ντύνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντυθώ	θα ντυθείς	θα ντυθεί	θα ντυθούμε	θα ντυθείτε	θα ντυθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ντυθεί	θα έχεις ντυθεί	θα έχει ντυθεί	θα έχουμε ντυθεί	θα έχετε ντυθεί	θα έχουν(ε) ντυθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ντύθηκα	ντύθηκες	ντύθηκε	ντυθήκαμε	ντυθήκατε	ντύθηκαν / ντυθήκανε
	ΥΠΟΤ.	ντυθώ	ντυθείς	ντυθεί	ντυθούμε	ντυθείτε	ντυθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντύσου			ντυθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ντυθεί	έχεις ντυθεί	έχει ντυθεί	έχουμε ντυθεί	έχετε ντυθεί	έχουν(ε) ντυθεί
	ΜΤΧ.	ντυμένος, ντυμένη, ντυμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ντυθεί	είκες ντυθεί	είχε ντυθεί	είχαμε ντυθεί	είκατε ντυθεί	είκαν(ε) ντυθεί

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι πρόκειται για λάθος εκ παραδρομής και ως εκ τούτου δεν έχει συμπεριλάβει τους ανωτέρω τύπους στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 526

Στα ΛΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ το ρ. παραδέρνω λημματογραφείται μόνο στην ενεργητική φωνή (φωτ. 1).

παραδέρνω¹ [paraḋérno] Ρ αόρ. παράδειρα, απαρέμφ. παραδείρει, μππ. παραδαρμένος: 1. (για πρόσ.) ταλαιπωρούμαι, βασανίζομαι, υποφέρω αντιμετωπίζοντας πολλά και δύσκολα προβλήματα, αντιξοότητες κτλ. 2. (για πλεούμενα) χτυπιέμαι από τα κύματα, κλυδωνίζομαι: Το καϊκι παράδερνε στο φουρτουνιασμένο πέλαγος.

[μσν. παραδέρνω < παρα-¹ δέρνω (διαφ. το αρχ. παραδέρω 'γδέρνω')]

παραδέρνω² Ρ αόρ. παραδέειρα, απαρέμφ. παραδείρει: δέρνω υπερβολικά.

[παρα-² + δέρνω]

παραδέρνω ρ. αμετβ. κ. μετβ. {παράδ-ειρα (παραδέειρα στη σημ. 4). -αρμένος} ♦ (αμετβ.) 1. (κυρ. για πλοία) χτυπιέμαι και κλυδωνίζομαι από τα κύματα: η βαρκούλα παράδερνε ώρες μεζ στη φουρτούνα 2. (μτφ.-για πρόσ.) παλεύω με αντίξοες καταστάσεις, υποφέρω δεινά και ταλαιπωρίες, χωρίς να ησυχάζω: χρόνια παράδερνε στην Αφρική, αλλά δεν κατόρθωσε να πλουτίσει ΣΥΝ. βωλοδέρνω 3. (η μτχ. **παραδαρμένος**, -η, -ο) αυτός που έχει υποστεί πολλές δοκιμασίες, που έχει περάσει βάσανα και ταλαιπωρίες ΣΥΝ τυραννισμένος. πολυπαθής ΛΝΓ. ευτυχής ♦ (μετβ.) 4. δέρνω κάποιον πολύ. -- **παραδαρμός** (ο) [μεσν.].

[ΕΙΥΜ. μεσν. < αρχ. παραδέρω «γδέρνω» < παρα- + δέρω (βλ. κ. δέρνω). Η σημερινή σημ. είναι μεσν.].

παράδέρνω πα-ρα-δέρ-νω ρ. (αμτβ.) {παράδερν-ε, παραδέρν-οντας, παραδαρ-μένος} (προφ.)

1. (μτφ., για πρόσ.) βασανίζομαι, ταλαιπωρούμαι: ~ει χωρίς προορισμό/σκοπό. Πβ. βολοδέρνω.

2. {στο γ' πρόσ.} (για πλεούμενο που) κλυδωνίζεται λόγω τρικυμίας: Όλη τη νύχτα το σκάφος ~ε στα κύματα. Πβ. θαλασσοδέρνω. [< μεσν. παραδέρνω]

Αντιθέτως, στο ΛΣΓ (Μπαμπ.) ο λεξικογράφος παραπέμπει τον αναγνώστη στο κλιτικό υπόδειγμα Ρ14 (κρίνω, κρίνομαι). Θα έπρεπε να γράφει Ρ14α και όχι Ρ14. Κατά συνέπεια, ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι υφίστανται και οι τύποι παραδέρνομαι, παραδερνόμενος, παραδερνόμουν, παραδάρθηκα, παραδαρθώ (φωτ. 2).

πα|ρα|δέρ|νω P14 {βλ. δέρνω, παράδειρα} **1** (κυρ. για πλοία) κλυδωνίζομαι από τα κύματα: η βαρκούλα πα-
ράδερνε ώρες μες στη φουρτούνα **ΣΥΝ.** βολοδέρνω **2**
(η μτχ. **παραδαρμένος** M7) τυραννισμένος, πολυπα-
θής.

P14α κρίνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
	ΜΤΧ.	κρίνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	έκριναμε	έκρινατε	έκριναν / έκρινατε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έγω κρίνει	θα έσας κρίνει	θα έκει κρίνει	θα έκοιμε κρίνει	θα έκατε κρίνει	θα έκουν(ε) κρίνει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	έκριναμε	έκρινατε	έκριναν / έκρινατε
	ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έγω κρίνει	έσας κρίνει	έκει κρίνει	έκοιμε κρίνει	έκατε κρίνει	έκουν(ε) κρίνει
	ΜΤΧ.	έκοντας κρίνει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είκα κρίνει	είκας κρίνει	είκε κρίνει	είκαμε κρίνει	είκατε κρίνει	είκαν(ε) κρίνει

P14β κρίνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνομαι	κρίνεσαι	κρίνεται	κρινόμαστε	κρίνεστε / κρινόσαστε	κρίνονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			κρίνεστε	
	ΜΤΧ.	κρινόμενος, κρινόμενη, κρινόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κρινόμουν(α)	κρινόσουν(α)	κρινόταν(ε)	κρινόμαστε / κρινόμασταν	κρινόσαστε / κρινόσασταν	κρίνονταν / κρινόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνομαι	θα κρίνεσαι	θα κρίνεται	θα κρινόμαστε	θα κρίνεστε	θα κρίνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κριθώ	θα κριθείς	θα κριθεί	θα κριθούμε	θα κριθείτε	θα κριθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έγω κριθεί	θα έσας κριθεί	θα έκει κριθεί	θα έκοιμε κριθεί	θα έκατε κριθεί	θα έκουν(ε) κριθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	κριθκα	κριθκες	κριθηκε	κριθήκαμε	κριθήκατε	κριθκαν / κριθήκατε
	ΥΠΟΤ.	κριθώ	κριθείς	κριθεί	κριθούμε	κριθείτε	κριθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		(απο)-κρίσου			κριθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έγω κριθεί *	έσας κριθεί	έκει κριθεί	έκοιμε κριθεί	έκατε κριθεί	έκουν(ε) κριθεί
	ΜΤΧ.	(συγκε)-κριμένος, -κριμένη, -κριμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είκα κριθεί	είκας κριθεί	είκε κριθεί	είκαμε κριθεί	είκατε κριθεί	είκαν(ε) κριθεί

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι πρόκειται για λάθος εκ παραδρομής και ως εκ τούτου δεν έχει συμπεριλάβει τους ανωτέρω τύπους στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 527

Στα ΛΝΕΓ, ΛΑΑ το αμετάβατο ρ. σκυλομετανιώνω λημματογραφείται μόνο στην ενεργητική φωνή (φωτ. 1).

σκυλομετάνιώνω ρ. αμετβ. {σκυλομετάνιῶσα} (εκφραστ.) μετανιώνω πικρά, μετανιώνω λόγω μεγάλης απογοήτευσης από ενέργειά μου: *έχω σκυλομετανιώσει που αποκάλυψα έτσι εύκολα τα όνειρά μου.*

σκυλομετάνιώνω σκυ-λο-με-τά-νιῶ-νω ρ. (αμτβ.) {σκυλομετάνιω-σα} (προφ.-επιτατ.): μετανιώνω πικρά: *Το 'χω ~σει που σου μίλησα τόσο άσχημα.*

Αντιθέτως, στο ΛΣΓ (Μπαμπ.) ο λεξικογράφος παραπέμπει τον αναγνώστη στο κλιτικό υπόδειγμα Ρ12β (ντύνομαι). Θα έπρεπε να γράφει Ρ12α και όχι Ρ12β. Κατά συνέπεια, ο αναγνώστης συμπεραίνει ότι υφίστανται και οι τύποι σκυλομετανιώνου, σκυλομετανιωθῶ, σκυλομετανιωθεί, σκυλομετανιώσου (φωτ. 2).

σκυ|λο|με|τα|νιώ|νω P12β (εκφραστ.-οικ.) μετανιώ-
νω πικρά για κάτι.

P12α ντύνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντύνω	νύνεις	νύνει	νύνουμε	νύνετε	νύνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		νύνε			νύνετε	
	ΜΤΧ.	νύνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έντυμα	έντυνες	έντυνε	ντύναμε	ντύνατε	έντυναν / ντύνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύνω	θα νύνεις	θα νύνει	θα νύνουμε	θα νύνετε	θα νύνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύσω	θα νύσεις	θα νύσει	θα νύσουμε	θα νύσετε	θα νύσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ντύσει	θα έχεις ντύσει	θα έχει ντύσει	θα έχουμε ντύσει	θα έχετε ντύσει	θα έχουν(ε) ντύσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έντυσα	έντυσες	έντυσε	ντύσαμε	ντύσατε	έντυσαν / ντύσανε
	ΥΠΟΤ.	ντύσω	νύσεις	νύσει	ντύσουμε	νύσετε	ντύσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		νύσε			νύστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ντύσει	έχεις ντύσει	έχει ντύσει	έχουμε ντύσει	έχετε ντύσει	έχουν(ε) ντύσει
	ΜΤΧ.	έκοντας ντύσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ντύσει	είκες ντύσει	είκε ντύσει	είκαμε ντύσει	είκατε ντύσει	είκαν(ε) ντύσει

P12β ντύνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντύνομαι	νύνεσαι	νύνεται	ντυνόμαστε	νύνεστε / ντυνόσαστε	νύνονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			νύνεστε	
	ΜΤΧ.	-					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ντυνόμουν(α)	ντυνόσουν(α)	ντυνόταν(ε)	ντυνόμαστε / ντυνόμασταν	ντυνόσαστε / ντυνόσασταν	ντυνόταν / ντυνότασαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύνομαι	θα νύνεσαι	θα νύνεται	θα ντυνόμαστε	θα νύνεστε	θα νύνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντυθώ	θα νυθείς	θα νυθεί	θα νυθούμε	θα νυθείτε	θα νυθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω νυθεί	θα έχεις νυθεί	θα έχει νυθεί	θα έχουμε νυθεί	θα έχετε νυθεί	θα έχουν(ε) νυθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ντύθηκα	ντύθηκες	ντύθηκε	νυθήκαμε	νυθήκατε	ντύθηκαν / νυθήκανε
	ΥΠΟΤ.	ντυθώ	νυθείς	νυθεί	νυθούμε	νυθείτε	νυθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		νύσου			νυθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω νυθεί	έχεις νυθεί	έχει νυθεί	έχουμε νυθεί	έχετε νυθεί	έχουν(ε) νυθεί
	ΜΤΧ.	νυμένος, νυμένη, νυμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα νυθεί	είκες νυθεί	είκε νυθεί	είκαμε νυθεί	είκατε νυθεί	είκαν(ε) νυθεί

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι πρόκειται για λάθος εκ παραδρομής και ως εκ τούτου δεν έχει συμπεριλάβει τους ανωτέρω τύπους στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Ναι